

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN TENT IN MIJN APPARTEMENT

blijspel in drie bedrijven

door

Patrick de Smet

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.1797

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

1.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **EEN TENT IN MIJN APPARTEMENT** op te voeren moet de naam van auteur **PATRICK DE SMET** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Patrick de Smet
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Jan Flieberg en Annemie Bergmans huren samen zonder dit van elkaar te weten hetzelfde appartement voor hun vakantie aan zee.

Zij is er voor de vakantie en hij gedeeltelijk voor zijn werk. Aanvankelijk botert het helemaal niet maar daar vindt Jan een unieke oplossing voor.

Als blijkt dat Jan een kostbaar schilderij bij zich heeft dat hij moet overdragen aan zijn werkgever, meneer Servaes van het gelijknamig kunstatelier, en dat op de koop toe dit kunstwerk gestolen wordt, dan gaan de poppen aan het dansen.

De meid en de huisbaas moeien zich ook met het hele geval en tot overmaat van ramp komt Annemies moeder op bezoek.

En tussendoor zwerft er een eigenaardige gast rond, die meer op het oog heeft dan alleen maar het fraaie uiterlijk van Jeanneke, de meid.

PERSONAGES

ANNEMIE BERGMANS: de preutse jongedame die uiteindelijk toch wel valt.

JAN FLIEBERG: de joviale avonturier die in 12 stielen en 13 ongelukken lijkt te gaan belanden maar uiteindelijk wel goed terecht zal komen.

BORIS DONKERS: de sluwe gast die meer op het oog heeft dan alleen het fraaie uiterlijk van de meid. Maar wie een put graaft voor een ander... juist!

SUZANNE ANDRIES: de niet altijd even snuggere kamermeid, kortweg Jeanneke genoemd.

GUSTAAF DE JONGE: de altijd drukdoende zogenaamd heldhaftige huisbaas.

LUK SERVAES: de werkgever van Jan, niet altijd even aangenaam.

JEROME KAPROEN: de immer zenuwachtige verzekeringsagent, als de dood voor Annemies moeder.

SIMONNE DE VRIES: Annemies moeder, immer een moeial en op zoek naar alles wat "man" heet.

EERSTE BEDRIJF

(doek open - gezellig bemeubeld vakantie-appartement met in het midden salontafeltje, rechts sofa, dressoirkast, televisie, radio, links eenzitter, enkele wandversieringen, planten. Deur links = badkamer. Deur rechts = slaapkamer. Deur midden = deur flat)

(ogenblik stilte, gerammel emmers - SUZANNE op van rechts met emmers, borstel en dweil - spreekt bij voorkeur dialect)

JEANNEKE: Pfff, wat die Japanezen eigenlijk uitspoken in hun slaapkamer, dat weet ik niet hoor. Ik geloof dat ze niet alleen op de grond eten, maar al de rest ook nog op de grond doen! Beuh! *(trekt vies gezicht)* Ik ben in elk geval blij dat die spleetooggevallen deze morgen vertrokken zijn. *(stoft ondertussen af)* Hoe zei hij dat ook alweer? *(schrille stem)* "Madam! 't Is ik goan vertrekken naar Tokio, om auto's te maken!" ... Huh, ze doen niets anders die Japanezen dan auto's maken; altijd maar auto's en nog eens auto's. Als ge vier auto's ziet zijn er vijf Japanse bij. Ik vraag mij eigenlijk af wat die Japanezen in godsnaam aan de Belgische kust komen zoeken! Toch niet voor mosselen te rapen zeker?

BORIS: *(klopt op de middendeur - steekt twijfelend hoofd binnen - is onguur uitziend type einde de dertig)*

JEANNEKE: Ah, meneer Donkers... aan de wandel?

BORIS: *(doet nogal slijmerig)* Eh... ja...Jeanneke... Ik zei zo tegen mijzelf, kom Boris, laat ons eens bij Jeanneke kijken wat er te beleven valt. *(snuit opvallend neus in rode bolletjeszakdoek)*

JEANNEKE: Och meneer Donkers...

BORIS: Zeg maar Boris hoor...

JEANNEKE: Wel... meneer eh Doris... eh... Boris... amai... reeds al die jaren dat gij hier komt en ik geraak nooit gewoon aan uw naam!

BORIS: Dat komt wel... dat komt wel...

JEANNEKE: Wel... in ieder geval... als ge hier in dit gat iets wilt beleven, dan zit ge op de verkeerde plaats vrees ik. Maar anders, als ge U verveelt dan moogt ge altijd de borstel en de dweil nemen; d'er is hier werk genoeg.

BORIS: Dat geloof ik Jeanneke, dat geloof ik. Ik zie U altijd in de weer!

JEANNEKE: Wat ge zegt! Vertel dat liever eens aan mijn baas!

BORIS: Die weet zeker wat hij aan U heeft! Een ijverige werkster die altijd even charmant is en gedienstig tegenover de gasten...

JEANNEKE: Huh, ge hebt toch niet aan de wijn gezeten meneer Floris?

BORIS: Boris!

JEANNEKE: Ah ja, weeral mis.

BORIS: Ik meen wat ik zeg Jeanneke! Ieder woord.

JEANNEKE: Dat geloof ik heel goed, maar nu moet ge uw verhaaltjes op een andere plaats gaan vertellen want ik heb nog werk aan de winkel! Nu ik op een goed blaadje sta bij de baas moet ik zien dat ik het ook zo hou!

BORIS: Zijt ge vrij vanavond Jeanneke?

JEANNEKE: Vrij? Mijn man heeft mij acht jaar geleden laten zitten, de flierefluiter, en sindsdien ben ik iedere avond vrij van half negen tot half elf; dan ga ik slapen. Maar spreekuur hou ik niet, daar wil ik op voorhand voor waarschuwen!

BORIS: Maar misschien kunnen we ...dan eh... samen ...eens uit eh ...eten gaan?

JEANNEKE: Samen gaan eten?

BORIS: Ja! Is dat zo raar? We kunnen samen eens ...eh ...mosselen gaan eten misschien?!

JEANNEKE: Mosselen?! Meneer Clovis, mijn vader was visser en na zijn uren ging hij op het strand mosselen rapen. Ik heb zodanig veel mosselen gegeten toen ik klein was dat mijn maag zich al omdraait bij de idee!

BORIS: (*quasi vertederd*) Zijt gij ooit klein geweest?

JEANNEKE: Wat dacht ge misschien? Dat ik in deze toestand ben geboren, met een emmer in de ene hand en een borstel in de andere? Kom zeg!

BORIS: (*zich herstellend*) Ach, mijn gevoel doet mij mijn verstand verliezen!

JEANNEKE: Het spijt mij jongen, maar als ge mosseltjes wilt gaan eten zal het zonder Suzanne zijn hoor! Allez vooruit! Ik moet werken!

BORIS: Maar wanneer...?

JEANNEKE: Als ik de lotto gewonnen heb, dan moogt ge alleen op mijn kosten eens mosselen gaan eten! Zie maar dat ge U niet verslikt! (*duwt tegensputterende BORIS buiten en sluit de deur*) Amai, wat

voor een karnavalzot is dat? Zo een slijmbal! Hij komt hier nu elk jaar en nog altijd kan ik hem niet verdragen! Het lijkt zo een geniepigaard. Slijmerig in het gezicht en achterbaks achter de rug! Ik vertrouw hem voor geen haar! Dat hij dan nog juist bij mij al die complimenten moet maken! *(er wordt opnieuw geklopt)* Miljaar, hij is daar terug! Maar wacht! Ik zal hem zijn bekomst gaan geven! Hier zie, nog wat vuil water dat ik over heb, de spons erin en over zijn bandietentronie! *(wordt opnieuw geklopt - JEANNEKE duwt spons in het water en houdt zich klaar)* Jàààà... kom binnen! *(GUSTAAF duwt de deur open en merkt JEANNEKE niet achter de deur, deze duwt spons uit over G. en merkt dan pas dat zij zich heeft vergist)*
Oeioei mijnheer Gustaaf! Ik wist niet dat gij het waart! Oeioei!

GUSTAAF: Jeanne! Wat heeft dat te betekenen?

JEANNEKE: *(zenuwachtig)* Eh ...niets meneer Gustaaf! Niets! Maar ik kon er niets aan doen hoor! Ik wring mijn spons uit en gij loopt eronder!

GUSTAAF: Eronder verdorie! Op welke hoogte wringt gij gewoonlijk een spons uit misschien? Mijn kostuum, zie dat nu aan! Allemaal vlekken!

JEANNEKE: Oeioei, dat zal van dat bleekwater zijn!

GUSTAAF: Bleekwater?! Jeanne, ik vrees dat ge in de onkosten zijt gevallen! Dat wordt een nieuw kostuum! Ik zal het rechtstreeks verrekenen met uw loon!

JEANNEKE: Oooh... en ik verdien toch al zo weinig! Waarvan moet ik leven!

GUSTAAF: Ge kunt nog altijd mosselen gaan rapen!

JEANNEKE: Meneer Gustaaf, met alle respekt, zwijg mij over mosselen. Nog liever een hele maand op water en brood!

GUSTAAF: Zie mij hier nu staan! Geheel nat en met een vlekkenkostuum!

JEANNEKE: Feitelijk is zoiets modern! Mijn zoon draagt niets anders dan gevlekte kostuums! En de jonge meisjes vinden het mooi!

GUSTAAF: Wilt ge er op letten dat ik driemaal zo oud ben als uw zoon, Jeanne en dat zo een gevlekt kostuum mij helemaal niet staat! Enfin, ik ga mij wassen en een ander kostuum aantrekken; zo kan ik de mensen niet ontvangen! Gij zorgt maar voor de lopende zaken! *(af door middendeur).*

JEANNEKE: Jeanne mijn kind! Wat hebt ge nu aangevangen? En ik ging nog wel opslag vragen aan het einde van de maand! Ik vrees dat ik

het op mijn buikje kan schrijven! Kijk, als ik die Clovis in handen krijg dan wring ik zijn nek om in plaats van die spons! Als er nog een mossel in zijn keel zit dan zal de schelp kraken! Want ik laat hem eerst een hele emmer mosselen met schelpen en alles d'r op en d'r aan opvreten! Hij zal niet meer komen vragen om mosselen met mij te gaan eten! Vooruit! We kunnen weeral dweilen! *(neemt attributen om water op de vloer op te dweilen).*

(ANNEMIE klopt op de deur)

JEANNEKE: Het is niet mogelijk! Wie hebben we daar nu weer? *(opent de deur - ANNEMIE verschijnt in deuropening)*

ANNEMIE: *(nette verschijning)* Goeiemiddag! Ik zag beneden een bordje met "Te Huur" en ik dacht, ik ga maar eens kijken of ik hier nog een appartementje huren kan voor de vakantie!

JEANNEKE: Een appartement huren?

ANNEMIE: Ja?

JEANNEKE: Daar moet U de baas voor hebben, meneer Gustaaf de Jonge.

ANNEMIE: Waar vind ik die?

JEANNEKE: In zijn bad.

ANNEMIE: Pardon?

JEANNEKE: Oh... door die hele toestand ben ik de kluts kwijt! Kom binnen, kom binnen! Natuurlijk kunt U huren! Dit appartement is nog vrij!

ANNEMIE: Ah! Eh eh... over welke toestand heeft U het precies?

JEANNEKE: Och, trek je daar maar niets van aan! Een ongelukje met een spons! Dat is zo vergeten! Kom, ga zitten! *(duwt A. in sofa) (blijft bewonderend rond A. draaien)*

ANNEMIE: Is er iets mevrouw? Ik vind dat U raar doet! Ik ben toch aan het juiste adres voor de verhuur?

JEANNEKE: De verhuur? Ah ja natuurlijk! De verhuur! Natuurlijk ben je aan het juiste adres! Hier moet U zijn voor de verhuur! *(huppelt rond - bevreemd aangestaard door A.)* Joepie... gedaan met die Japanezen en dat vreemd gespuis... eindelijk een frisse Vlaamse boerendochter!

ANNEMIE: U zegt?

JEANNEKE: Och, ik bedoel maar dat ik zo blij ben dat er eindelijk eens iemand van bij ons dit appartement zal huren in plaats van die vreemdelingen die hier in het seizoen aan de kust zitten!

ANNEMIE: Maar... dat zijn toch de toeristen? Daar leeft U toch van?

JEANNEKE: Toeristen? Huh... kalfszwezeriken zijn het ...profiteurs die hier schone sier komen maken met hun geld en ik kan de vuile boel opruimen! Hier, moet ge zien wat ik onder het bed van die Japanner heb gevonden! *(haalt onderbroek boven uit zak van kiel)* Voila zie! Een herenonderbroek met alles er nog op en eraan! Dàt zijn die toeristen!

ANNEMIE: *(rechtstaand)* Dank U! Ik geloof dat ik genoeg gezien heb! Ik zoek wel een ander appartement!

JEANNEKE: *(haastig)* Neenee! Ge moet geen schrik meer hebben! Alles is nu proper hoor! Ge zult niets meer vinden!

ANNEMIE: Dat geloof ik best! Maar is het hier altijd de gewoonte dat U de onderbroeken toont van de laatste gast aan zijn opvolger! Een wansmakelijk idee vind ik dat!

JEANNEKE: Ge moet ze dan eens opruimen! Nog veel minder smakelijk is dat! Maar kom, ik zal U eens rondleiden, want terwijl meneer Gustaaf in bad zit regel ik de lopende zaken! *(steekt onderbroek terug weg)* En eerlijk gezegd, als vrouwen ondereen gaat dat beter!

ANNEMIE: Dat merk ik ja!

JEANNEKE: En verblijft ge hier heel het verlof alleen of... *(grinnikend)* is er een vriendje dat hier ook verblijft?

ANNEMIE: Ik prefereer de zomervakantie hier alleen door te brengen. Met jongens niets dan last!

JEANNEKE: Wat ge zegt! Ze willen mosselen gaan eten...

ANNEMIE: Mosselen?

JEANNEKE: Och, er loopt hier eentje rond, ene Boris Donkers, die altijd maar wil aanpappen met mij! Stel je voor: hij wil per se mosselen gaan eten met mij!

ANNEMIE: Oh!

JEANNEKE: De onbeschaamde vlegel! Maar ...eerlijk gezegd ...is het wel leuk als een man zo'n beetje belangstelling voor je toont. Alleen jammer dat het juist zo'n exemplaar is!

ANNEMIE: Je krijgt niet altijd wat je wil! Maar misschien kunt U me nu de kamers eens laten zien?

JEANNEKE: Goed! Laat ons maar bij de ...hihi ...slaapkamer beginnen! *(J. gaat voor naar de slaapkamer - blijft staan aan de deur - A. gaat slaapkamer binnen)* Mooi hé? En door het venster zie je de zee, alsof ge boven het strand hangt! Ik slaap op het bovenste; ik ben nog

wakker geworden dat ik dacht dat ik op het strand in het zand had geslapen!

ANNEMIE: U heeft een levendige fantasie moet ik zeggen!

JEANNEKE: Dank U! Ik heb altijd al toneel willen spelen maar ze vonden nooit een geschikte rol voor mij. (*A. terug op*)

ANNEMIE: (*quasi verbaasd*) Nee toch?

JEANNEKE: Och ja, het is niet aan iedereen gegeven, hé? A propos, hoe heet ge feitelijk?

ANNEMIE: Annemie, Annemie Bergmans!

JEANNEKE: Zo had ik ook altijd al willen heten: Annemie! Maar toen ik boven water kwam vonden ze dat Suzanne méér gepast was en ik had natuurlijk nog niets in de pap te brokken. (*zucht*) Maar, ja, gelukkig zit er veel variatie op mijn naam. Van Suzanne maken ze Jeanne en soms zelfs Jeanneke. Dat kunt ge ook niet bij iedereen gaan doen.

ANNEMIE: Inderdaad! Is er ook een badkamer?

JEANNEKE: Zeker en vast; een stortbad! Ge kunt er een voetbalploeg tegelijk in wassen, zo groot! Ik zeg het nog dagelijks tegen meneer Gustaaf dat ik die badkuipen toch wat overdreven vind, vooral als ge ze moet schoonmaken. Ik moet opletten dat ik er niet in verdrink. (*toont A. de badkamer*).

ANNEMIE: Prima! Wat kost dit alles samen?

JEANNEKE: Stukken van mensen!

ANNEMIE: Hoe bedoelt U?

JEANNEKE: Jaja, voor die badkamer heeft meneer Gustaaf dertigduizend frank betaald; die slaapkamer was er veertigduizend. En dit hier...

ANNEMIE: Maar neen... ik bedoel wat de maandelijkse huurprijs voor dit alles is!

JEANNEKE: Ah, maar dat hadt ge moeten zeggen meisje! Dat is maar zesduizend frank!

ANNEMIE: Dat is inderdaad goedkoop! Water en elektriciteit inbegrepen?

JEANNEKE: Zelfs de vlooiën zijn in die prijs begrepen!

ANNEMIE: U zegt?

JEANNEKE: Dat was een grapje hoor! Nee, voor die prijs heeft U alles. En denk eraan dat rond deze tijd alles hier in de omtrek is volgeboekt. Om nog iets anders te vinden zult ge geluk moeten hebben!

ANNEMIE: Voor zesduizend frank ga ik mij geen tweemaal bedenken!

JEANNEKE: Goed! Kom dan maar mee naar beneden, dan maken we het contract op en alles is in orde.

ANNEMIE: Ik verheug er mij reeds op. Daarna ga ik dan mijn spullen halen. Wanneer is er eten te verkrijgen?

JEANNEKE: Hier is het de gewoonte om tussen half acht en half negen te ontbijten, van half twaalf tot half één middageten en van half zes tot half zeven avondeten.

ANNEMIE: Alles op het half uur dus?

JEANNEKE: Dat is omdat ge op uw bord ook alles maar voor de helft krijgt. Kom, we gaan het contract ondertekenen! *(J. af door middendeur - gevolgd door A. die nog steeds tevreden rondkijkt).*

(enkele ogenblikken later wordt er opnieuw op de deur geklopt - BORIS steekt voorzichtig hoofd binnen - kijkt onderzoekend rond en komt dan binnen met bos bloemen in de hand)

BORIS: Jeanne...! Oehoe...! Jeanneke?! Tiens, ze is er niet en nochtans staan haar attributen hier nog. En ik heb nog wel bloemen mee. Maar wacht! Aangezien alles hier nog staat van emmers en borstels, zal ze niet zo lang weg zijn! Ik ga haar verrassen! Ik zet mij achter de deur op mijn knieën en als ze binnen komt dan geef ik haar de bloemen en vertel ik er met mijn ogen toe nog een paar lieve woordjes bij. ... Ik weet wel, Jeanneke is misschien niet de mooiste vrouw, maar ze heeft stijl! Dat kan niet van iedere vrouw gezegd worden; ze weet verdorie wat ze wil! Kom Boris, zet U op uw post! *(zet zich op knieën achter de deur)* Hola! Ik hoor iemand in de gang! Daar is ze al!

(deur zwaait even later open en GUSTAAF komt binnen - BORIS begint zijn redevoering met ogen dicht)

BORIS: Jeanneke, kijk wat ik U aanbied! Deze bos bloemen schenk ik uit het diepste van mijn hart aan de mooiste vrouw van West-Europa, meer nog...

GUSTAAF: Héla mooie jongen! Gij hebt zeker uw goede bril niet op?

(BORIS schrikt natuurlijk hevig bij het zien van zijn vergissing)

BORIS: (*zenuwachtig recht*) Oh... eh... pardon meneer ...ik eh ...deze bloemen waren voor Jeanneke!

GUSTAAF: Voor Jeanne? Waarom geeft gij bloemen aan mijn Jeanne?

BORIS: Uw Jeanne?

GUSTAAF: Ja, natuurlijk!

BORIS: Oooooh ...ik kom maar op de tweede plaats! Het is zijn Jeanneke!
(*duwt bloemen omgekeerd in een klaarstaande vaas - met wanhopige gebaren af door middendeur*)

GUSTAAF: (*schouderophalend*) Die Boris Donkers komt hier nu reeds twintig jaar denk ik en ik zal hem nooit begrijpen! Zo een kwibus! Wat heb ik nu verkeerd gezegd met "mijn Jeanne"? Hij weet toch zo goed als ik dat ze hier werkt?

(*er wordt opnieuw geklopt op de deur*)

GUSTAAF: Pas op, deze keer gaan ze mij niet hebben! Ik zal mij nu eens verstoppen achter die deur! Het is mijn beurt om eens verrassingen uit te delen! (*wordt opnieuw geklopt*) Ja! Kom binnen! (*deur gaat open - JAN komt binnen*)

GUSTAAF: Boe!

JAN: (*schrikt hevig*)

GUSTAAF: Oei, pardon jongeman! Ik dacht dat ge iemand anders waart!

JAN: Oef, U kunt wel iemand aan het schrikken maken!

GUSTAAF: Ja, maar met deze deur moet ge opletten! Als ge binnen komt zit er altijd iemand verstoep achter deze deur om iemand te verrassen!

JAN: Een huis vol verrassingen dus?

GUSTAAF: Juist! Hier valt ge beter met de deur in huis! Vertel eens, wat kan ik voor U doen?

JAN: Dat is eenvoudig! Ik zoek een appartement en ik las beneden dat U nog verhuurt! Ik heb reeds de hele stad afgezocht en niets gevonden dat nog helemaal vrij is.

GUSTAAF: Ge zijt hier aan het juiste adres! Want dit appartement is toevallig nog helemaal vrij!

JAN: Echt waar?

GUSTAAF: Als het niet waar is dan laat ik mijn snor afscheren!

JAN: Mmmm... dit lijkt me wel wat! Kan ik even rondkijken?

JAN: Zeker! Let alleen niet op de rommel! De werkvrouw is nog bezig!
Wacht! Ik zal voorgaan naar de slaapkamer!

JAN: *(gaat binnen in slaapkamer - GUSTAAF wacht buiten)*

GUSTAAF: En? Wat denkt ge ervan? Ge moet die matras eens proberen, maar niet te geweldig! Anders riskeert ge een verdieping hoger te landen!

JAN: *(terug op)* Mmm... het lijkt me wel wat! Kan ik mij ergens wassen ook?

GUSTAAF: Aha... mijnheer is nog hygiënisch ook! Een zeldzaamheid tegenwoordig! *(gaat voor naar de badkamer)* Ziehier de badkamer met warm en koud water.

JAN: *(kijkt even naar binnen)* Prima! Ik denk dat ik ze neem! Wat is de huurprijs?

GUSTAAF: *(nadenkend)* Laat eens zien ...normaal negenduizend frank...

JAN: Negenduizend?

GUSTAAF: Ja... maar vooruit... omdat gij het zijt: zesduizend!

JAN: Zesduizend! Voor die som onmiddellijk akkoord!

GUSTAAF: Ik ben tevreden; kom, we gaan de contracten opmaken! En ik zoek Jeanne wel, dan kan ze de rommel opruimen!

JAN: En dan kan ik mijn spullen uit de wagen halen.

GUSTAAF: Zeg, hoe heet gij?

JAN: Jan, Ja, Flieberg.

GUSTAAF: Wel Jan, ik hoop dat ge hier een mooie vakantie tegemoet gaat.

JAN: Dat hoop ik ook! Maar het is niet alleen voor vakantie dat ik kom, ik moet nog werken ook! Maar daarvoor zoek ik de rust op!

GUSTAAF: Dit huis hier meneer Jan, is de rust zelve! Hier kan het gemakkelijk gebeuren dat ge van de morgen tot de avond geen kat ziet passeren!

JAN: Ik hoop dat het waar is!

GUSTAAF: Als het niet zo is dan laat ik mijn haar ook nog afscheren! Kom, we gaan naar beneden. *(opent de middendeur - JAN af gevolgd door GUSTAAF)*

JEANNEKE: *(enkele seconden later op via middendeur)* Voilà, dat is gebakken! Annemieke heeft getekend en blijft voor een maand logeren! Meneer Gustaaf zal tevreden zijn met zijn nieuwe huurster! Eindelijk een deftig iemand in huis! Ik dacht dat ik

meneer Gustaaf met iemand in de lift zag stappen? Maar enfin, we zullen hier maar eerst opruimen vooraleer we het nieuws gaan meedelen! *(begint fluitend op te ruimen - merkt plots omgekeerde bloemen in vaas - verwonderd dichterbij)* Maar allez, zie dat aan! Wie zet er nu zijn bloemen omgekeerd in een vaas? *(haalt bloemen tevoorschijn - merkt BORIS niet op die hoofd voorzichtig vanachter de middendeur tevoorschijn steekt)* Maar... maar... zo'n mooie bloemen! Oooh... en die staan zo in die vaas?! D'r hangt een kaartje aan! *(bekijkt het kaartje)* Voor ... Su-zan-ne? Voor Suzanne? Maar ...dat is voor mij! Oooh... eindelijk een fan van mij? Maar van wie...?

BORIS: *(plechtig op)* Van mij Jeanneke! Die bloemen zijn van mij!

JEANNEKE: Van U?!! Voor mij?!!

BORIS: Inderdaad! Uit bewondering! Jeanne... als het moet gooi ik mij voor uw voeten!

JEANNEKE: Zoudt gij dat echt doen?

BORIS: Alles zou ik voor U doen Jeanneke?

JEANNEKE: Alles? Bewijs het!

BORIS: *(gooit zich als diepgelovige mohammedaan op de grond)*

JEANNEKE: Ge zijt een schat! Terwijl ge daar ligt moet ge eens kijken waar er nog moet gestofzuigd worden! *(barst in lachen uit)*

BORIS: *(verontwaardigd recht)* Jeanne... ge lacht met mij!

JEANNEKE: Tja, om héél eerlijk te zijn, het is nogal een gek gezicht U daar zo te zien liggen voor mijn voeten!

BORIS: Ik dacht dat ge mij liever zag... ik dacht zelfs dat ge ... dat ge...

JEANNEKE: *(wantrouwend)* Wel... wat?

BORIS: Dat ge met mij zoudt willen trouwen!

JEANNEKE: *(barst in lachen uit)* Ik ...met U ...hahaha! Mijnheer Donkers, ik denk dat ge te lang in de zon hebt gelegen!

BORIS: Ik meen het ernstig Jeanne!

JEANNEKE: Dat hoor ik! Maar serieus nu... luister goed meneer Floris...

BORIS: Boris! Zelfs mijn naam kent ge nog altijd niet na al die jaren dat ik hier kom!

JEANNEKE: Dat alleen zou reeds iets duidelijk moeten maken! Nee, meneer Boris, als ik met iemand trouw dan moet het iemand zijn met geld, véél geld! Ik wil een villa, een slee van een wagen en een dikke vette bankrekening! En als ik dan een jaar of twee getrouwd

ben dan vraag ik de scheiding aan; dan krijg ik de helft van mijn man zijn vermogen! Voilà, zo simpel zit de zaak in mekaar!

BORIS: Ik geloof mijn oren niet!

JEANNEKE: Ziet ge nu waarom we nooit zullen trouwen? Ten eerste zijt ge zeker niet zo rijk als ik zou willen en ten tweede, als ik trouw is het toch maar om te scheiden; dus ventje, loop niet in uw ongeluk en zoek iemand anders!

BORIS: Jeanne, geloof het of niet, maar tegen de tijd dat mijn vakantie om is zweer ik U dat ge met mij zult willen trouwen en het zal niet om te scheiden zijn! Onthou mijn woorden! (*vastberaden af langs middendeur*)

JEANNEKE: Hahaha, die heb ik goed kunnen afschepen! Ik meende natuurlijk geen woord van wat ik zei maar hij is toch weg. Het is wel een doordrijver en eigenlijk kan hij wel charmant zijn! Hihi... het is wel plezierig om zo in de belangstelling van een man te staan! Maar kom, we zijn geen jonge margriet meer, eerder een verwelkte tulp! Voilà jongen, dat doen we met de bloemen! (*zet ze terug omgekeerd in de vaas*)

GUSTAAF: (*op middendeur*) Ha... hier zijt ge! Ik zocht U om op te ruimen. We hebben een nieuwe huurder voor dit appartement! En ik wil dat het kraaknet is! Het is een deftig iemand!

JEANNEKE: Dat weet ik! Zeer deftig zelfs!

GUSTAAF: Gij hebt de nieuwe huurder al gezien?

JEANNEKE: Natuurlijk! Ik ben zelfs verwonderd dat gij de huurder reeds gezien hebt. In elk geval denk ik dat het een goeie keuze is, het lijkt mij een sympathiek iemand! Ik vind dat ik goed werk geleverd heb met haar!

GUSTAAF: (*verbaasd*) Wat bedoelt ge met ..."haar"?

JEANNEKE: (*fier*) Ik had wel gedacht dat ge het niet zoudt geloven dat ik haar heb uitgekozen! Ge hebt ze zeker in uw bureel gezien? Daar heb ik met haar de contracten opgesteld.

GUSTAAF: Maar... ik ben nog niet in mijn bureel geweest sinds ik uit bad kwam. Zeg Jeanne ...we hebben toch geen twee appartementen leeg staan want hier klopt iets niet hoor!

JEANNEKE: Oeioei, ik begin ook dat gevoel te krijgen! Ze was nochtans echt sympathiek!

GUSTAAF: Maar wie is in godsnaam die "ze"? Ik droom toch niet? Het was toch een jonge kerel aan wie ik het daarnet heb verhuurd?

JEANNEKE: Jonge kerel? Bijlange niet! Het was een jong meisje! Kijk! Daar kan ik niet tegen maar ik heb het werk gedaan, niet gij! Ik heb haar overhaald om hier te komen huren, ik heb haar doen ondertekenen... gij hebt er helemaal niets aan gedaan! Oooh, ik vind het gemeen dat ge zo'n truken gebruikt om mij te laten geloven dat ik er niets mee te maken heb en zonder...

GUSTAAF: Jeanne! Kalmeer U! Ik weet wel dat tegenwoordig het verschil niet altijd duidelijk is. Maar in dit geval was toch goed te zien dat het een jongen was; hij was van voor... *(maakt ter hoogte van de borst een rechtlignig gebaar)*.

JEANNEKE: Maar dat kan niet meneer Gustaaf! Ik heb het goed gezien ...ze had... ze had ... *(maakt ter hoogte van de borst een welvend gebaar)* allez ... zoals ik!

GUSTAAF: *(nadenkend)* Momentje... momentje... gij zegt dus dat ge dit appartement aan iemand hebt verhuurd...

JEANNEKE: ... een meisje...

GUSTAAF: Dat laten we nu in het midden! Ik zeg ook dat ik het appartement aan iemand heb verhuurd...

JEANNEKE: ... een jongen...

GUSTAAF: Dat blijft hetzelfde Jeanne! Dus volgens mij zijn er nu twee personen in het spel betrokken! Miljaar!

JEANNEKE: Ja! Een meisje en een jongen! Oeioei, ik geloof dat ik het begin te snappen! Bij mij heette ze Annemie Bergmans!

GUSTAAF: Dat zal het meisje zijn!

JEANNEKE: Natuurlijk was dat het meisje!

GUSTAAF: En die van mij heette Jan Flieberg! Ge ziet, er zit bij allebei een "berg" in maar het zal op een verschillende plaats zijn!

JEANNEKE: Ge ziet dat ik toch gelijk had! Bij haar ... *(maakt terug welvend gebaar voor de borst)*

GUSTAAF: Ik bedoel in de naam natuurlijk! Bérgmans...Fliebér! Bij de één van voor en bij de ander van achter!

JEANNEKE: Wat moeten we nu doen? Het appartement is aan twee personen verhuurd!

GUSTAAF: En ze hebben allebei het contract ondertekend!

JEANNEKE: Het eerst ondertekende contract is toch geldig! Het mijne dus!